

PH

POLITISK HORIZONT

NR. 02, JUNI 2016

EU TEMA

BAG OM

BREXIT AFSTEMNINGEN

PORTRÆT AF ANDERS JOHANSSON

ØBOEN FRA ÆRØ

Flygtningekrisen i Europa

Det Konservative
Folkeparti

Vi har noget, vi stræber efter

Af **Søren Pape Poulsen** | foto **Andreas Houmann**

“ Jeg er vokset op hos forældre, der tog sig til mig, fordi de var kærlige og ønskede mig. De gav mig tryghed og muligheder, og det er præcis det, jeg vil give videre til danskerne. Et samfund med mere tryghed og flere muligheder.”

Med nogenlunde disse ord har jeg indledt mit oplæg om Vision 2034 på min turné rundt i storkredsene. Et oplæg, der tegner billedet af det Danmark, som jeg ønsker mig, og som jeg vil være stolt af at give videre til vores børn og børnebørn. Og hvor har det været en stor fornøjelse at drøfte denne vision med jer i baglandet.

Mere end 500 personer har deltaget i de ti visionsmøder, vi har holdt rundt i alle landets storkredse. Møderne har været præget af engagement, glæde og en god portion stolthed over at være konservativ. Lige som det bør være.

Jeg har samlet rigtig meget input, og vi har fået stof til eftertanke, som for eksempel om kvinder også bør aftjene værnepligt. Måske man ikke lige vil kunne finde ens eget indspark i den opdaterede version. Det betyder dog ikke, at der ikke er blevet lyttet og efterfølgende drøftet. For kun sådan bliver vi klogere. Men blot at jeg har valgt, at linjen skulle være en anden.

Jeg ved udmærket, at vores vision om fremtidens samfund nok ikke bliver til virkelighed i morgen – selvom jeg meget gerne så det ske. Men Vision 2034 giver os noget at stræbe efter. Det giver en ekstremt hårdtarbejdende folketingsgruppe på kun seks personer noget at spille bold op ad i en situation, hvor der hurtigt kan gå drift og hverdagspolitik i den. Med visionen har vores

daglige politiske arbejde fået slået nogle klare rødder – og det er nu sådan, at hvis et træ skal vokse sig stort, så skal fokus være på rødderne, ikke på det enkelte blad.

Nu skal visionen ud og leve. Både i vores daglige politiske arbejde og ude blandt befolkningen. Det har nogle konsekvenser for vores aktiviteter. Vi tilstræber nemlig at gøre visionen til virkelighed.

Så når regeringen præsenterer et ønske om at afskaffe PSO'en, så bakker vi op om det ønske. PSO'en skal væk, hvis det står til os, og det kan passende ske gennem en afskaffelse af den grønne check, der skulle imødekomme nogle afgifter, hvoraf flere er afskaffet. Men hvis de forestiller sig, at det skal ske gennem skat-testigning eller på bekostning af den grønne omstilling, så bliver det uden os. Sådan skaber vi ikke et samfund med mere tryghed og flere muligheder.

Også på vores aktivitetsniveau får udrulningen af visionen konsekvenser. Efter to besøg i alle storkredse i løbet af første halvår bliver fokus i andet halvår nu rettet mod eksterne aktiviteter. Vi skal ud vidt og bredt og fortælle vælgerne om vores visioner for vores land. Det er første prioritet, og det betyder også, at vi ikke altid kan indfri de baglandsønsker, der er om lokale besøg. Selvfølgelig vil vi gøre alt, hvad vi kan for at støtte op lokalt, men vi har behov for at komme i endnu mere kontakt med vælgerne og få udbredt visionen. Den mission vil jeg forfølge, og jeg håber, I alle vil bidrage med samme engagement og gejst, som jeg oplevede på min tourné. Så er jeg ikke i tvivl om, at vi kan få skabt et samfund med mere tryghed og flere muligheder.

Søren Pape Poulsen

14

Status ovenpå nej'et i december. Hvor står vi, og hvad er vejen videre – hvis der er en.

18

Naser Khader om EU's aftale med Tyrkiet. Flygtningekrisen er afblæst – indtil videre.

Bendt Bendtsen om Europa ved en skillevej. Sammenbrud eller sammenhold.

06

- 02 Leder
- 03 Indhold
- 04 Bag om Brexit-afstemningen
- 06 Europa lige nu
- 08 Øboen fra Ærø
- 14 Retsforbeholdet - hvor er vi nu?
- 16 Førende i Europa på Facebook
- 18 Flygtningekrisen i Europa - og aftalen med Tyrkiet
- 20 EU har en central rolle i kampen mod skattely

STØTTET AF
EUROPA
nævnet

Politisk Horisont er støttet af Europa-Nævnet

Ansvarshavende redaktør Søren Vandsø **Redaktør** Benny Damsgaard **I redaktionen** Simon Gosvig, Morten Scheelsbeck, Ulrica Helgesson, Peter Utzon Berg, Alexander Tolstrup, Peter Lemmich, Nicolaj Larsen, Niklas Nannberg **Layout** Degn Grafisk **Tryk** Rosendahls **Afsluttet redaktion** 25. maj 2016.

Politisk Horisont Det Konservative Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K **Telefon** 33 37 43 44 **E-mail** info@konservative.dk

Af **Ulrica Helgesson** | foto **Press Association**

Bag om Brexit-afstemningen

Den 23. juni skal briterne til valgene igen. I den britiske valgkamp 2015 lovede premierminister David Cameron, at briterne ville få en historisk mulighed for at stemme om, hvorvidt Storbritannien fortsat skal være medlem af den Europæiske Union. En afstemning, der i folkemunde er døbt Brexit-afstemningen.

Storbritannien har i de seneste mange år haft et ambivalent forhold til EU-medlemskabet, og ved valget til Europa-Parlamentet i 2015 stormede stærkt EU-skeptiske partier frem i flere lande, herunder UKIP (United

Kingdom Independence Party) i Storbritannien. UKIP har siden sin etablering i 1992 været blandt de førende fortalere for en folkeafstemning om Storbritanniens fortsatte EU-medlemskab.

I efteråret 2015 annoncerede Cameron fire krav til EU, som skulle være opfyldt, før han kunne anbefale et "ja" til folkeafstemningen (se boks). Ved topmødet i februar i Bruxelles i år lykkedes det David Cameron

og Europas ledere at finde fælles fodslag til en EU-aftale med Storbritannien (se fakta boks). Kort efter topmødet udskrev Cameron folkeafstemningen.

Hvis Brexit bliver til virkelighed

Hvis Storbritannien stemmer for at forlade EU, vil det være første gang nogensinde, at et land trækker sig ud af samarbejdet. En temmelig kompliceret proces går i gang, hvor Briterne skal finde ud af, hvilket forhold de ønsker med EU. Briterne skal også finde ud af, hvad deres forhold til resten af verdenen skal være. Melder Storbritannien sig ud af EU, kan de ikke længere nyde godt af EU's handelsaftaler. Der skal de selv forhandle nye handelsaftaler på plads.

Hovedpersonerne

David Cameron - Premierminister

Camerons konservative parti er splittet i spørgsmålet. Majoriteten af Camerons ministre bakker ham op. Et mindretal af ministrene argumenterer dog for, at Storbritannien skal forlade EU. De mest toneangivende er justitsminister Michael Gove og beskæftigelsesminister Priti Patel. Der er derfor lagt op til et skæbnevalg for Cameron, da han måske bliver udfordret indenrigspolitisk, hvis Brexit bliver en realitet.

Boris Johnson

- Londons forhenværende borgmester

Londons forhenværende borgmester argumenterer for, at Storbritannien skal forlade EU. Han betegnes nogle gange som partiets joker og vurderes at ville være kandidat til at efterfølge Cameron. Johnson begyndte sin karriere som journalist på 'The Times' og har også arbejdet som 'The Daily Telegraphs' korrespondent i Bruxelles og som redaktør på det satiriske magasin 'The Spectator'.

... Ved topmødet i februar i Bruxelles i år lykkedes det David Cameron og Europas ledere at finde fælles fodslag til en EU-aftale...

Jeremy Corbyn - Partileder for Labour

Jeremy Corbyn og Labour arbejder for, at Storbritannien skal forblive i EU. Det tidligere stærke Labour Party har haft nogle udfordrende år. I 2015 fik partiet en ny og noget kontroversiel partiformand. Ikke mindst fordi Jeremy Corbyn er kendt for, inden han selv blev partiformand, at have kritiseret partilinjen på en lang række områder.

Nigel Farage - Partileder for UKIP og MEP

Farage har gjort noget af en kometkarriere i britisk politik. Nej-sigeren har i mange år krævet en folkeafstemning om medlemskabet i EU. Han har været medlem af Europa-Parlamentet siden 1999 og var med til at grundlægge 'UK Independence Party' i 1992, hvilket han gjorde i forbindelse med, at Storbritannien underskrev Maastricht-aftalen.

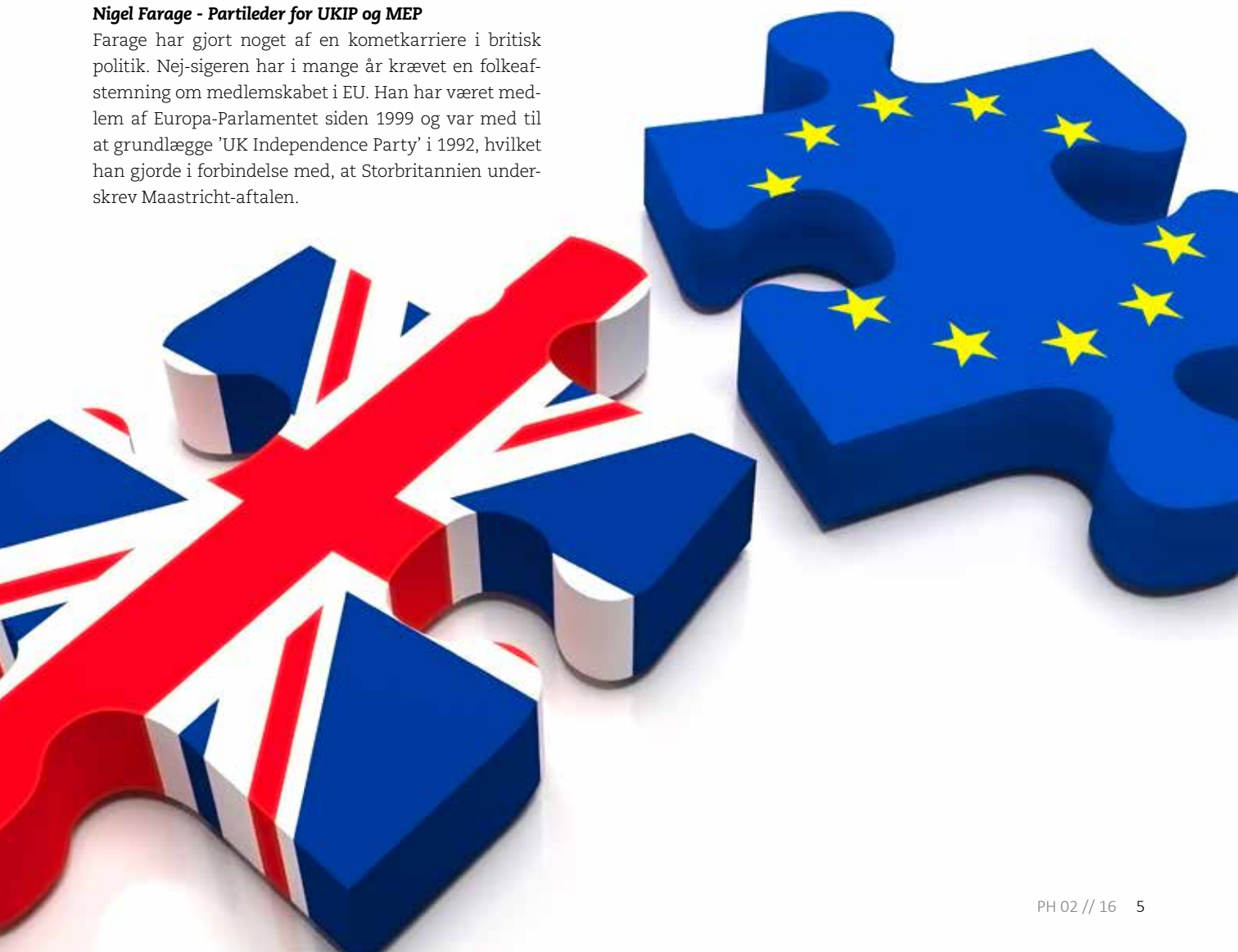
Fakta:

Aftalen mellem EU og Storbritannien

- Mulighed for at indeksere velfærdsydelse.
- Når traktaterne engang skal ændres, bliver Storbritannien undtaget målsætningen om en 'stadig tættere union'.
- Britiske virksomheder skal ikke være dårligere stillet, fordi de er uden for euroområdet.
- Konkurrencen skal styrkes, og regulering for virksomhederne skal mindske.

Stemmesedlen

I stemmeboksen får briterne spørgsmålet 'Skal Det Forenede Kongerige forblive medlem af Den Europæiske Union eller forlade Den Europæiske Union' og de kan svare 'forblive medlem af Den Europæiske Union' eller 'forlade Den Europæiske Union'.

Af **Bendt Bendtsen** | foto **Colourbox**

Det Europa, vi kender, står ved en skillevej. Rystes Europa fra hinanden stille og roligt over de næste år, eller lykkes det Europas stats- og regeringschefer at holde sammen på samarbejdet? Svaret blæser i vinden, og i øjeblikket er tendenserne, at enhver er sig selv nok. Sammenholdet er ved at erodere, og det, som er opbygget gennem generationer siden Kul- og Stålundionen, er ved at smuldre.

Krig og konflikter fik Europas statsledere til at finde en model, som kunne holde sammen på Europa, og som har sikret de nuværende generationer velstand, frihed, fred og demokrati. Men hukkommelsen er, som bekendt, kort.

Ansvar

Det er yderpartierne overalt i Europa, som vinder frem i disse år, mens de politiske partier, som har båret ansvaret i årtier, bløder. Det er ikke kun i Danmark, vi ser dette politiske billede. Det ser vi i Sverige, England, Frankrig, Østrig samt en række østeuropæiske lande.

Det er den ekstreme højrefløj, den ekstreme venstrefløj og nye populistiske partier, som blot søger en alternativ måde at føre politik på. I Italien har "Klovnepartiet", stiftet af den legendariske Grillo, formålet at få opbakning fra mere end en femtedel af vælgerne. I Frankrig har det højre-nationale parti Front National en lignende opbakning.

I Holland har man haft folkeafstemning og vendt tomfingern nedad til en handelsaftale med Ukraine, så EU reelt ikke kan indgå en aftale. Og i Ungarn skal der være folkeafstemning, så Victor Orban kan komme til Bruxelles med en undskyldning for ikke at tage nogen flygtninge ind overhovedet. Og i Østrig kommer den ny kansler fra enten de Grønne eller fra afdøde Jörg Haiders ekstreme højreparti.

Det sure med det søde

Oven i det skal briterne beslutte, om de vil forlade EU og så forhandle sig til en aftale, hvor man kan få det søde og und-

- gå det sure. De britiske EU modstandere bilder befolkningen ind, at sådan kan det blive - det lyder næsten som da Dansk Folkeparti lovede befolkningen et helt og fuldt medlemskab af Europol via en parallelaftale ved folkeafstemningen i december 2015.

I dag kan enhver, der følger EU-juraen, bekræfte, at sådan forholder det sig ikke, og Danmark må imødesee en ny afstemning, B-medlemskab eller helt forlade politi- og terrorsamarbejdet.

Det er ikke nye tendenser - det er faktisk generelt over hele Europa. Vi vil alle have noget af det søde og intet af det sure, det er sådan, man vinder vælgere hjemme i nationalstaterne.

De politikere, som rejser hjem fra Bruxelles og kan fortælle befolkningen, at EU's løsninger ikke gælder for os, det er dem, som vinder vælgere.

Jeg må nok sige til alle danske nej-sigere fra 3. december, at hvis vi alle opførte os som Dansk Folkeparti, så var der simpelthen ikke noget Europol. Europol lever af fælles forpligtigelser og består af det, som landenes nationale politikorps bidrager med. Viljen til at løfte i flok i Europa er simpelthen ikke til stede i det omfang, det er nødvendigt. Flygtning-

og migrantkrisen er en opvisning i et splittet Europa, hvor skylden placeres på EU og ikke der, hvor den burde ligge: på landenes stats- og regeringschefer.

Flygtninge- og migrantkrisen holdes lidt på pause efter handlen i den tyrkiske bazar, men de penge, man har lovet Tyrkiets Erdogan for at holde på flygtningene, er endnu ikke indbetalt af medlemslandene.

Toppen af isbjerget

I øvrigt har vi kun set toppen af isbjerget. Millioner af afrikanere vil i de kommende årtier søge mod et vel-færds Europa, hvor alle kan få hjælp af det offentlige. Men stats- og regeringscheferne, der repræsenterer 500 millioner EU-borgere, kan ikke finde en fordelingsmæssig løsning på under 300.000 flygtninge, selv om det ikke er en uoverstigelig opgave, hvis vi løftede i flok.

Når vi ikke løser problemerne med det samme, så hober de sig op, og det er det, som er sket.

Selvfølgelig skulle stats- og regeringscheferne blive enige om at etablere flygtningecentre i både Tyrkiet og Nordafrika, og alle måtte betale hertil. Herefter kunne man skrotte antikken regelværk, som er skrevet til en anden verden, end den vi lever i, hvorefter ansøgninger om asyl til Europa kun kunne fremsendes fra folk i disse centre. Næste træk er - ved fælles hjælp - at sikre Schengens ydre grænse, så migranter, flygtninge og terrorister ikke kan vade lige ind i Schengen-området uden kontrol. Europa hverken kan eller skal tage alle disse mennesker ind i de kommende årtier.

... Når vi ikke løser problemerne med det samme, så hober de sig op, og det er det, som er sket...

Løsningen

I dag bespiser vi kyniske menneskesmuglere, som sender både børn og ældre ud i synkefærdige skuder på Middelhavet. Løsningen ligger lige for, men sker blot ikke, fordi de såkaldte nye EU-lande blot fralægger sig ansvaret. De vil ikke være med til at løse dette problem, men de vil godt have deres tilskud fra den fælles kasse, de vil gerne have et frit marked og deres borgere skal i øvrigt have mulighed for at arbejde, hvor de vil.

Jo - det er ikke så sært, at der holdes besværlige topmøder i Europa i øjeblikket. Men vore nye medlemslande må forstå, at man kun kan kræve sin ret, når man har gjort sin pligt. Lige nu kræver de, uden at yde. Det er vist en velkendt politisk problemstilling.

Kan Europa rejse sig igen?

Jeg tror, det kræver en kursændring ret hurtigt. Og det kræver et Storbritannien, som vil være med til at løfte. Englænderne er på den rigtige side af vægten i Europa, sammen med os, der tror på et frit marked og på mindre statsstøtte.

Desværre tror jeg, at Europa skal meget længere ned i skidtet, før løsningen kommer. Krig, ufred eller ekstrem terror, som koster liv, får Europa til at stå sammen. Det er set før, og vi kommer måske til at se det igen. Ofte må man se tilbage i historien for at se, hvordan fremtiden dannes.

Sæt **X** i kalenderen!

Indkaldelse til

Landsråd 2016

24.-25. september i Herning Kongrescenter

Lørdag og søndag den 24.-25. september afholder Det Konservative Folkeparti landsråd i Herning.

Sæt kryds i kalenderen allerede nu og glæd dig til et par spændende dage med konservative visioner for et Danmark med mere tryghed og flere muligheder.

Dagsordenen for landsrådet fremsendes til alle tilmeldte og delegerede senest 8 dage før mødets afholdelse.

Forslag til behandling på landsrådet skal være sendt til hovedkontoret på email lr@konservative.dk senest den 24. juli.

Tilmeldingsfrist til landsrådet er mandag den 5. september kl. 12.00.

#klr16

Øboen fra Ærø

Af **Morten Scheelsbeck** | foto **Rasmus Degnbol**

Anders Retz Johansson er byrådsmedlem og viceborgmester på Ærø, og fra 1. maj kunne han også kalde sig medlem af Folketinget, da Mai Mercado gik på barsel. PH har talt med ham om, hvad de danske øer kan, og hvor meget de betyder for hele landet. Anders er nemlig – blandt meget andet – blevet øordfører.

Det Konservative Folkeparti står godt på Ærø. Tre mandater ud af 15 i byrådet og endda en viceborgmesterpost. Og konservatismen og ømentaliteten passer også godt sammen, mener viceborgmesteren selv:

”Der er en særlig ånd på en lille ø, og man kommer meget tættere på hinanden. Jeg tror også, at man helt logisk vil komme til at behandle hinanden bedre, når man ved, at man vil mødes igen og igen, og at alle taler med alle. Familierne har kendt hinanden i mange generationer, og folk interesserer sig for hinanden. For mig er det et tegn på et stærkt civilsamfund, og det flugter fuldstændigt med konservative værdier i mine øjne,” siger Anders Retz Johansson.

Han vurderer, at det ikke er økonomisk politik og slagord som lavere skat, der gør folk konservative på øer som Ærø. Det er netop snarere værdierne om familien og det stærke civilsamfund.

Det maritime Danmark er konservativt

Anders Retz Johansson er født og opvokset på Ærø og er efter afstikkere til Kogtved Søfartsskole i Svendborg, Sorø Akademi, Copenhagen Business School og shippingarbejde vendt tilbage til fødeøen. I 2008 blev han politisk aktiv efter at have været medlem længe, og i 2009 blev han valgt i byrådet. Da Anders valgte at gå fra at være passivt medlem til at blive politisk aktiv, handlede det i første omgang om det lokalpolitiske. Da han så blev valgt i byrådet og blev udvalgsformand, voksede interessen for det politiske arbejde yderligere.

Særligt søfarten er noget, der stadig hænger fast i Anders, og som ifølge ham selv flugter godt med både konservatismen og interessen for de danske øer:

”Det maritime Danmark har for mig at se en historisk placering i konservativ tankegang. Det handler i bund og grund om at udvikle samfundet igennem handel og forretninger og mobilitet, og vores parti har derfor af logiske årsager altid haft tætte bånd og fælles interesser med den maritime branche. Det maritime Danmark er for mig et godt billede på, at man værner om det nationale, men at vi har og arbejder med et globalt udsyn.”

Vismænd ville sikkert lukke småøerne

På Christiansborg får Anders Retz Johansson mange ansvarsområder. Han erkender, at han ikke udelukkende kan fokusere på posten som ”ordfører”. Alligevel har han allerede leveret resultater på området. I sin første uge som suppleant i Folketinget forhandlede han aftalen ”Vækst og udvikling i hele Danmark” på plads med ordførere fra de andre borgerlige partier.

Aftalen betyder blandt andet væsentligt lavere færgetakster for biler og passagerer til og fra de danske øer. Med aftalen afsættes 95 millioner kroner årligt til initiativet, som skal forlænge turistsæsonen og dermed fremme bosætningen gennem øget aktivitet på øerne. Aftalen er god og sund konservativ politik, mener ordføreren:

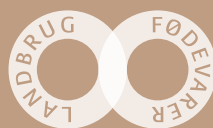
”Jeg er sikker på, at hvis et råd af økonomiske vismænd skulle regne på de danske småøers økonomi, så ville de anbefale, at man lukkede og slukkede dem alle. Men her spiller andre ting end penge heldigvis ind. Danmark er et ørige, og det er en vigtig del af vores selvopfattelse. Det er en del af vores kulturarv og vores historie, og derfor er det selvfølgelig vigtigt, at vores småøer også består og udvikles i fremtiden. For nogen kan det lyde som en lille ting, men værdipolitisk er det vigtigt, og der bor altså samlet set rigtig mange mennesker på vores danske øer,” afslutter Anders Retz Johansson.

Man hø som ma

Vi har alle et ansvar for det samfund, vi er en del af. I Landbrug & Fødevarer tager vi ansvaret alvorligt, for vi ved bedre end de fleste, at man høster som man sår. Ansvarlighed har vi oversat til vækst i balance, som er Landbrug & Fødevarers løfte til medlemmer, medarbejdere og omverden.

Læs mere på lf.dk

oster an sår

Retsforbeholdet – hvor er vi nu?

Af Nicolaj Larsen | foto Colourbox

Danskerne stemte i december nej til at ændre retsforbeholdet til en tilvalgsordning. Men hvor står Danmark efter afstemningen, og hvilke udfordringer kan vi forvente i den kommende tid? PH tager temperaturen på det retspolitiske EU-samarbejde netop nu.

Det stod klart om aftenen den 3. december, at 53,1 procent af de afgivne stemmer gik imod omdannelsen af retsforbeholdet til en tilvalgsordning. Dagen efter kunne danskerne derfor vågne op til, at Danmarks medlemskab af den europæiske politienhed Europol var i fare. Fra at være et mellemstatsligt samarbejde får Europol næste år status som et overstatsligt samar-

bejde – et samarbejde, Danmark ikke har mulighed for at deltage i, så længe vi har et forbehold.

Men nu må vi se fremad, siger Søren Pape Poulsen:

”Oven på resultatet af folkeafstemningen er den vigtigste opgave, at vi forsøger at sikre de bedst mulige arbejdsbetingelser for dansk politi og for danske virksomheder. Det vil vi nu arbejde målrettet på, og vi vil gøre vores til, at der så hurtigt som muligt kommer en afklaring og en holdbar løsning.”

Ønsket deles bredt blandt både ja- og nej-partierne. De fleste støtter åbent, at Danmark bør forsøge at opnå en parallelaftale, selvom det ligner en vanskelig opgave.

Kampen for parallelaftaler

Før en egentlig europæisk forhandling om en dansk sær aftale kan begynde, måtte regeringen imidlertid først finde

et politisk mandat blandt Folketingets partier.

Sådan et mandat fik regeringen den 4. maj 2016. Et bredt politisk flertal ønsker at forhandle tre parallelaftaler hjem: En aftale om Europol, en om Eurojust og en aftale om EU Passenger Name Record (PNR). Alle tre aftaler vil bidrage til at øge sikkerheden i Danmark og i EU, mener Søren Pape Poulsen:

”Tryghed er en konservativ mærkesag, og jeg synes, at det giver god mening, at vi samarbejder med andre lande om at bekæmpe terror og fange kriminelle. Det har vi en fælles interesse i,” siger Søren Pape Poulsen.

Det europæiske politisamarbejde Europol var en helt central del af debatten op til folkeafstemningen sidste år – og derfor kom det ikke som nogen overraskelse, at Folketingets partier ønskede en parallelaftale på dette område. Mere ukendt er Eurojust og PNR-registret, som

... det bliver ikke let, måske umuligt,” sagde formanden for Det Europæiske Råd, Donald Tusk, da han besøgte Danmark i midten af maj...

henholdsvis er et samarbejde mellem de nationale anklagemyndigheder i sager med grænseoverskridende kriminalitet, og et register over flypassagerer, som skal bruges med henblik på at bekæmpe terror. Det er aftaler på de tre områder, som regeringen i den nærmest fremtid vil forsøge at få i hus med EU – og her er det bestemt langt fra alle, som ser mulighederne for en dansk aftale.

Formanden for Det Europæiske Råd skeptisk for dansk aftale

Når Danmark skal til forhandling om Europol, Eurojust og PNR-registret, vil det være EU-Kommissionen, som står i spidsen for forhandlingerne. På trods af dette har formanden for Det Europæiske Råd allerede udtalt skepsis om Danmarks chancer for en parallelaftale.

”Den Europæiske Union vil foretrække at holde Danmark så tæt på sin kerne som muligt. Samtidig må vi også respek-

tere udfaldet af folkeafstemningen samt de politiske og juridiske begrænsninger. Så det bliver ikke let, måske umuligt,” sagde formanden for Det Europæiske Råd, Donald Tusk, da han besøgte Danmark i midten af maj.

Til trods for denne udtalelse vil Danmark forsøge at opnå de tre aftaler. Men EU står stadig over for en stor flygtningekrise og Storbritanniens folkeafstemning om sit medlemskab af EU, og det kan være med til at nedprioritere Danmarks sag i den kommende tid.

Det nye samarbejde træder i kraft 1. maj næste år, men forhandlingsparterne er tidligere blevet enige om at forsøge at få en aftale på plads inden udgangen af i år.

Førende i Europa på Facebook

Af Tom Nielsen

Sociale medier er for længst blevet et essentielt værktøj i den politiske kommunikation. Spørgsmålet er ikke længere, om sociale medier er noget, man skal satse på, men snarere hvor højt sociale medier skal prioriteres.

I april inviterede den konservative samarbejdsorganisation EPP (European People's Party) til et seminar i Bruxelles om kampagner på sociale medier. Formålet var at etablere et vidensdelingsnetværk mellem partierne og udveksle erfaringer fra forskellige kampagner.

Danmark i front

Noget af det første, der stod klart på seminaret, var, at Det Konservative Folkeparti er blandt de førende konservative partier i Europa, når det kommer til brug af sociale medier i politisk kommunikation. Det gælder især i forhold til udnyttelse af tekniske muligheder, men også i forhold til involvering af baglandet.

For eksempel foregår annoncering på sociale medier stadig på et relativt lavt niveau blandt de fleste af EPP's medlemmer. Og mange er først nu ved at lære de mange segmenteringsmuligheder, der er på blandt andet Facebook, og som giver mulighed for at ramme meget specifikke målgrupper med specifikke budskaber. En teknik, vi herhjemme begyndte at arbejde målrettet med ved Europa-Parlamentsvalget i 2014.

Digitale frivillige – som i dagligt tale ofte kaldes E-campaigners – er også et helt nyt koncept for de fleste partier i EPP. E-campaigners er kort fortalt dedikerede frivillige, som hjælper deres parti med at sprede budskaber online og hjælper til, når bølgerne går højt i kommentarspor rundt omkring på sociale medier.

I Danmark har vi brugt E-campaigners i flere år, men det er bestemt ikke tilfældet i hele Europa. For eksempel er CDU i Tyskland, som er et parti med over 400.000 medlemmer, kun lige begyndt at organisere deres E-campaigners. I den helt anden grøft havde vi de rumænske partier, som betaler folk for at være E-campaigners og digital støtte. Det var dog ikke videre succesfuldt, eftersom de ofte blev anset for professionelle ballademagere, hvilket vælgerne sjovt nok ikke brød sig synderligt meget om.

Europa-Parlamentet på Facebook

Europa-Parlamentets chef for webkommunikation, Thibault Lesénécal, holdt et spændende oplæg på seminaret om, hvordan Europa-Parlamentet - med over to millioner følgere - er blevet en af de største politiske organisationer på Facebook.

Det målrettede arbejde med Europa-Parlamentets sociale medier begyndte forud for Europa-Parlamentsvalget i 2014 og har kørt lige siden. Kampagnen er den hidtil største social medie-kampagne set i Europa målt på antal interaktioner og rækkevidde, og deres digitale tilstedeværelse strækker sig over 15 forskellige sociale medier, hver med sin unikke strategi.

Overordnet set består Europa-Parlamentets Facebookstrategi af tre søjler: "story telling", fokusering på organisationens værdier og på at skabe tillid.

"Story telling" er kort fortalt brug af korte illustrative fortællinger til formidling af værdier. Det kommer hos Europa-Parlamentet konkret til udtryk ved, at de bruger mange visuelle elementer som for eksempel video i deres kommunikation.

For det andet fremhæver Europa-Parlamentet hele tiden deres værdier i deres kommunikation, og hvis ikke indhold tydeligt afspejler deres værdier, bruger de det ikke.

Tredje og sidste søjle i deres strategi drejer sig om at skabe tillid. Det gør de gennem tilstedeværelse, inddragelse af brugerne og generel vidensformidling om parlamentets arbejde. En vigtig pointe for dem var, at de var meget bevidste om, at tillid ikke kan skabes på den korte bane, men at det er et konstant arbejde, der tager flere år, og når den først er skabt, så skal den vedligeholdes.

Ungarn i front

Et andet af seminarets faglige højdepunkter var ungareren Magor Dukász, som er den digitale chef for Viktor Orbáns parti Fidesz. Fidesz bruger sociale medier som deres primære kommunikationskanal. Organisatorisk betyder det blandt andet, at de har syv mand ansat til kun at varetage partiets digitale kanaler. Derudover har de i øvrigt syv mand ansat til at varetage Viktor Orbáns digitale kanaler.

Digitalt var de tydeligt inspireret af Barack Obamas digitale strategi. De fokuserer meget på data, laver mange små, segmenterede subkampagner og lægger stor vægt på visuelt indhold og personlige henvendelser til vælgerne.

For det ungarske parti var det overordnede mål med deres digitale medier at kunne kortlægge hele den digitale rejse fra online kontakt med en vælger til at krydset sættes i stemmeboksen. Rejsen startede typisk ved, at politikerne inviterede vælgeren med for eksempel "Besøg min hjemmeside" eller "Besøg min Facebooksi-

de". Herfra blev vælgeren så diskret ledt videre til næste punkt i rejsen. Jo længere vælgeren følger den digitale rejse, jo mere præcist kan de målrette kommunikationen mod dem.

Truslen fra øst

Undervejs i seminaret blev vi deltagere spurgt, hvad vi så som vores største udfordringer på de digitale medier. Overraskende nok var der bred enighed om, at cyberangreb fra Rusland var de fleste partiers største udfordring netop nu. Det kunne være angreb i form af hackerangreb på hjemmesider, ballademagere, der saboterer kommentarspor på Facebook, eller online spionage mod politisk ansatte.

Det er en udfordring, som vi i Danmark ikke helt kan nikke genkendende til, men som vi måske i fremtiden skal være særligt opmærksomme på.

Hvad kan vi lære?

Generelt skal man være påpasselig med direkte at overføre drejebogen for andre partiers digitale succes til sig selv. Dertil er politiske miljøer, ressourcer, organisationer og kulturer for forskellige. Og selvom vi i dag er et af de partier, som de andre lærer noget af, så er der stadig ting, vi kan lære af vores Europæiske søsterpartier. Derfor giver det mening at arbejde sammen med de øvrige partier i EPP. Det kan være med til at rykke Det Konservative Folkeparti endnu længere frem i busen på sociale medier.

Du kan følge Det Konservative Folkeparti på både Facebook, Twitter og Instagram.

Er flygtningekrisen i Europa afblæst efter Tyrkiet-aftalen?

Af **Morten Scheelsbeck** | foto **Massiom Sestini, Scanpix og Colourbox**

Hvorfor er det så svært for de europæiske lande – i og uden for EU – at blive enige om en fælles løsning på flygtningekrisen? Og hvad betyder den nye EU-aftale med Tyrkiet? PH har set nærmere på sagen og fået en snak med den konservative flygtningeordfører Naser Khader om Tyrkiet-aftalen og om fremtidsudsigterne.

En million flygtninge om året. Det skal Europa ifølge Europa-Kommissionen forberede sig på. Skønnet bygger på tal, der viser, at der i 2015 kom en milli-

on flygtninge ind over de europæiske grænser, og det vurderes, at det tal vil være nogenlunde konstant i som udgangspunkt både 2016 og 2017. Den tyske regering har via udviklingsminister Gerd Müller turde på endnu længere frem i tiden, og Müller

vurderede over for avisen Bild Am Sonntag i januar, at vi måske i stedet kunne regne med op til ti millioner over en længere periode.

Tyrkiet-aftalen skal bremse strømmen

Det er svært at spå – især om fremtiden – og tallene og de forskellige skøn er naturligvis behæftede med stor usikkerhed. Sikkert er det dog, at presset på de europæiske lande vil stige i takt med antallet af flygtninge, og den konklusion er man også for længst kommet frem til i EU.

”I marts blev EU og Tyrkiet derfor efter lange og drøje forhandlinger enige om en aftale, der ifølge aftalepartenerne selv har det ret ambitiøse mål at bremse flygtningestrømmen til Europa. Aftalen trådte i kraft med det samme og betød, at alle flygtninge, der ankommer til Grækenland fra Tyrkiet – og det gør langt den overvejende del af de flygtninge, der søger mod Europa – vil få behandlet deres asylansøgning i Grækenland, hvor efter de græske myndigheder kan sende dem tilbage til Tyrkiet, hvor de kan afvente dommen på deres ansøgninger,” fortæller Naser Khader.

Tyrkerne var angiveligt svære at få med på aftalen, men de har til gengæld fået en stor pose penge, og deres indbyggere kan desuden forvente at kunne rejse uden visum til og rundt i de europæiske lande som betaling for deres nye indsats på flygtningområdet.

Aftale kommet godt fra land

Aftalen er kommet godt fra land, men man kan absolut ikke tale om, at flygtningekrisen er afblæst, mener Naser Khader:

”Vi kan måske kalde den midlertidigt afblæst, og vi kan især se det på antallet, der kommer. Det er langt færre nu. Før aftalen kom der mellem 3.000 og 5.000 flygtninge om dagen fra Tyrkiet til Grækenland og videre ind i EU-landene, men nu er det tal kraftigt reduceret. Her i Danmark fik vi 100 om dagen, og nu er det 100 om ugen,” forklarer den konservative flygtningeordfører og fortsætter:

”Så selvfølgelig har Tyrkiet-aftalen spillet en rolle indtil videre, men der er mange usikkerheder. For holder aftalen? Erdogan har allerede truet med at ophæve aftalen, hvis Tyrkiet ikke får yderligere indrømmelser. Omvendt skulle Tyrkiet løslade politiske fanger fra fængslerne, og det har de ikke gjort endnu, så der er meget usikkerhed omkring aftalens holdbarhed.”

Finder man en ny rute?

Naser Khader henviser desuden til, at den rute, som menneskesmuglerne hidtil flittigst har benyttet sig af – nemlig via Tyrkiet til Grækenland og derfra videre til resten af Europa – jo ikke er den eneste vej ind i det forjættede kontinent:

”Så finder flygtningene og ikke mindst smuglerne en ny sikker rute, så kan aftalen være i fare, og så skal vi og EU jo til at kigge på, om man skal lave en helt ny aftale imellem andre lande,” siger Naser Khader og afslutter:

”Så ja, aftalen er sådan set kommet godt fra start nu og her, men det er alt for tidligt at sige noget om, hvorvidt den holder, og om den på lang sigt vil have nogen bemærkelsesværdig betydning. Det håber vi selvfølgelig.”

... man kan absolut ikke tale om, at flygtningekrisen er afblæst...

Hovedpunkterne i Tyrkiet-aftalen

1) Tyrkiet skal tilbagetage alle "nye irregulære migranter", som sejler til græske øer efter 20. marts. For at leve op til internationale regler understreges det i aftalen, at "alle former for masseudsendelser er udelukket." Alle vil individuelt få registreret og behandlet deres asylansøgning i Grækenland. EU betaler derefter for, at de bliver fragtet tilbage til Tyrkiet, som forpligter sig på, at de vil blive "beskyttet i overensstemmelse med internationale standarder for flygtninge" og ikke blive sendt tilbage til deres oprindelseslande.

2) EU-landene forpligter sig på at modtage én syrer fra flygtningelejrene i Tyrkiet for hver syrer, der bliver sendt tilbage til Tyrkiet. Særligt udsatte flygtninge vil blive prioriteret. For at ødelægge motivationen til at rejse illegalt til EU vil der samtidig blive givet fortrinsret til migranter, som ikke tidligere har "rejst ind eller forsøgt at rejse ind i EU." I første omgang skal syrerne fordeles inden for tidligere løfter fra EU-landene om at omfordele samlet 72.000 flygtninge. Er det ikke nok, vil "mekanismen blive revideret". På grund af retsforbeholdet er Danmark ikke del af den aftalte omfordeling.

3) Tyrkiet forpligter sig på at tage "alle nødvendige skridt for at forhindre nye illegale ruter over hav eller land" fra Tyrkiet til EU i at opstå. Der er ifølge EU-kilder især bekymring for, at migranter i stedet for de græske øer vil forsøge at nå Ungarn og Rumænien.

4) Når antallet af irregulære overfarter fra Tyrkiet til Grækenland er "afsluttet eller i det mindste er blevet substantielt og vedvarende reduceret," vil EU-landene aktivere et frivilligt humanitært modtageprogram for flygtninge. Her vil en koalition af frivillige lande tilbyde at tage imod syriske flygtninge fra lejre i Tyrkiet. Danmark er ikke blandt de frivillige lande.

5) Tyrkiske borgere skal "senest ved udgangen af juni 2016" have ret til visum-fri indrejse i alle 28 EU-lande. Det kræver, at Tyrkiet ligesom andre lande opfylder i alt 72 kriterier.

6) EU vil sammen med Tyrkiet øge tempoet i udbetalingen af de tre milliarder euro, man stillede til rådighed 29. november. I løbet af påskeugen skal EU og Tyrkiet identificere konkrete flygtningeprojekter. Når midlerne "er tæt på at være brugt", så vil EU "mobilisere yderligere finansiering på yderligere tre milliarder euro frem til udgangen af 2018".

7) EU og Tyrkiet hilser velkommen, at arbejdet med at udbygge den fælles toldunion fortsætter.

8) I forhold til forhandlingerne om EU-medlemskab udtrykker EU og Tyrkiet tilfredshed med, at man i december åbnede kapitel 17 i de langstrakte forhandlinger. Samtidig forpligter partnerne sig nu på at åbne kapitel 33 inden udgangen af juni. Andre kapitler kan åbnes senere. Et land skal i alt opfylde 35 kapitler for at blive medlem.

9) EU forpligter sig på at samarbejde med Tyrkiet om alle fælles indsatser for at forbedre de humanitære vilkår i Syrien. Formålet er at give den syriske befolkning mulighed for at bo i mere sikre områder i deres eget land.

Kilde: Danmarks Radio

EU har rolle m

en central i kampen mod skattely

Af Robert Spliid | foto Colourbox

Det har på det seneste ikke skortet på politiske fordømmelser af skattely. Efter omtalen at dømme skulle man tro, at "skattely" er et helt nyt fænomen, eller at omfanget af ubeskattede formuer først er kommet for dagens lys med "afsløringen" af Mossack Fonsecas aktiviteter i Panama.

Men skatteunddragelse er langt fra et nyt fænomen. Det har eksisteret lige så længe, som skatteopkrævning har fundet sted. Problemets omfang er imidlertid vokset i takt med de stigende indkomster og skatter (som gør skatteunddragelse attraktivt), de øgede velfærdsudgifter (som skærper behovet for et øget skattegrundlag) og den tiltagende globalisering (som har gjort det nemmere at skjule indkomster og formuer). EU-kommissionen vurderer således, at skatteunddragelse hvert år koster EU-landene 50-70 mia. EUR.

Globaliseringens bivirkninger

Siden anden verdenskrig har den vestlige verden og det meste af Asien oplevet en betydelig velstandsstigning. Væksten har været understøttet af både indenlandske

liberaliseringer og stigende frihandel. EU har i dobbelt forstand været epicentret for denne udvikling gennem etableringen af et indre marked for 28 europæiske lande og i rollen som katalysator for global frihandel. EU's forpligtende samarbejde har muliggjort en international orden, som ville have været umulig at skabe gennem løse handelsaftaler.

Den fri bevægelighed af varer, kapital og arbejdskraft er den vigtigste forklaring på, at vi har nået det højeste velstandsniveau i verdenshistorien. Men mens politikerne har haft travlt med at skabe ideelle rammebetingelser for den fri bevægelighed, har de haft knap så travlt med at afbøde globaliseringens bivirkninger. Det gælder ikke mindst de mange mu-

ligheder for at skattetænke i kølvandet på den økonomiske vækst og den fri bevægelighed.

Nogle lande har ligefrem gjort det til en central indtægtskilde at tilbyde særligt lave skattesatser til virksomheder, der arbejder internationalt. Andre lande har specialiseret sig i at tilbyde bankhemmelighed, så kunderne har kunnet undgå at betale skat i deres respektive hjemlande. Fælles for disse lande er, at de ensidigt har beriget sig på andre landes bekostning.

... USA og EU er de eneste politiske magter, der har vilje, muskler og kontrolmuligheder til at få gjort noget ved tingene...

► **Unfair skattekonkurrence**

Kritikken tilbagevises ofte af skattelylandene med henvisning til, at der er tale om simpel skattekonkurrence. Argumentet er således, at de jo kun benyttes, fordi skatten er høj i aktørernes hjemlande.

Ingen bør have noget at indvende mod fair skattekonkurrence. Så længe lande tiltrækker produktion og arbejdspladser gennem laverer skatter, overholdes spillereglerne for fair konkurrence. Men når det eneste formål er at være billigt beskatningssted for aktiviteter, der ellers finder sted i helt andre lande, er konkurrencen unfair.

Det samme gælder skattely, der udelukkende har til formål at holde formuer og afkast skjult for skattemyndighederne i skatteundragernes hjemlande. Typisk tager bankerne i disse lande sig godt betalt for at opbevare formuerne til gavn for skattelyet, bankerne og skatteundragerne, men til stor skade for skatteundragernes hjemlande.

Når der ikke for længst er gjort noget ved dette misforhold, skyldes det dybe interesse modsætninger mellem skattelylandene og skatteundragelseslandene. Skattelylandene skal nemlig ikke blot være villige til at samarbejde, de skal også være indstillede på at dele informationer og at gøre deres reelle skatteregler gennemskuelige for den internationale offentlighed. Og det er de ikke meget for.

Pres gennem stærke institutioner

Naturligvis ville det være bedst, om bekæmpelsen af skattely foregik i en så bred kreds af lande som muligt. Erfaringerne viser imidlertid, at hensigtserklæringer og løse aftaler ikke flytter en tomme – der skal stærke politiske institutioner til at presse skattelyene og til at sik-

re, at aftaler føres ud i livet. OECD har ganske vist opsat globale standarder for udveksling af informationer, som blev vedtaget af G20-landenes finansministre i september 2014. Men ét er at fastlægge standarder, noget ganske andet er at føre dem ud i livet, og her har OECD som organisation ingen magtmidler.

USA og EU er de eneste politiske magter, der har vilje, muskler og kontrolmuligheder til at få gjort noget ved tingene. Både USA og EU kan indføre bindende interne regler, og begge har tilstrækkeligt med økonomiske magtmidler til at presse skattelyene. Truslen om økonomiske sanktioner eller ligefrem boykot har nemlig vist sig at have en helt utrolig virkning. Det er således lykkedes USA og EU i fællesskab at tvinge adskillige skattely til at sænke paraderne i en række tilfælde ved at true med økonomiske sanktioner.

Når det er lykkedes EU at spille denne aktive rolle i samarbejde med USA, er det fordi EU har kunnet samle de europæiske lande i og uden for EU, skattely så vel som ikke-skattely, om en fælles indsats. Viljen til at slutte op om EU's initiativer har ikke været lige helhjertet i alle lande, men truslen om udelukkelse fra det indre marked har virket stærkt befordrende på tilslutningen.

Jagten på de reelle kontoejere

Det har ikke været nemt for EU at få fodslag om udveksling af informationer om EU-borgeres indestående på konti i andre EU-lande. Først og fremmest Luxemburg og Østrig har strittet imod. For de to lande ville en ophævelse af bankhemmeligheden stride mod et stålsat princip om at beskytte "privatlivets fred", og de to lande har også med rette frygtet, at formuerne blot ville flytte til ikke-EU-landet Schweiz.

I 2003 vedtog EU rentebeskatningsdirektivet, som imødekom Luxemburg og Østrig ved at give medlemslandene mulighed for at vælge en 35 pct. rentebeskatning i stedet for at udveksle informationer. Fra i år er denne mulighed ophævet, og der er nu krav om indberetning fra alle medlemslandene, idet Østrig dog har fået lov at vente til 2017. Til at starte med var der kun krav om indberetning af renteindkomster, men i december 2014

udvidede EU anvendelsesområdet til også at omfatte udbytter, kursgevinster og betalinger fra forsikringsaftaler.

Men forudsætningen for, at skattemyndighederne i skatteunddragelseslandene får brugbare oplysninger er, at de enkelte kunder er registreret korrekt med navn og bopælsland. Selv om internationale hvidvaskregler stiller skrappe krav til identifikationen af den reelle kontoer, er der næppe tvivl om, at mange skattelylande har "fleksible" fortolkninger, som sænker kvaliteten af informationerne. For at komme dette problem til livs, har EU's finansministre besluttet at etablere et register med informationer om virksomheders ejere og firmaer og fondes strukturer, så det bliver lettere at identificere de reelle formueejere.

Frygten for, at formuerne blot flyttes til andre europæiske skattely er også blevet imødegået. EU har således indgået aftaler med Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino og Schweiz, som nu er underlagt de samme regler som EU-landene. Truslen om at blive udelukket fra adgangen til det indre marked har haft sin virkning.

EU's omfattende indsats betyder, at Europa nu reelt er rensset for skattely for private formuer. Muligheden for at gemme formuen i en anonym stiftelse er også en saga blot, for fremover skal det klart fremgå, hvem den egentlige ejer (beneficiaren) er.

Øget gennemsigtighed

Den, der ønsker at skjule sin formue for de hjemlige skattemyndigheder, må altså til Latinamerika eller Asien, og det er forbundet med betydeligt større risici. Hertil kommer, at man nok kan flytte sin formue til Panama, Cayman, Bermuda eller Singapore, men det bliver stadig sværere at bruge af formuen i Europa eller USA. Det gør disse skattely stadig mindre interessante. EU's finansministre har tilmed vedtaget at oprette en liste over de lande, der ikke samarbejder om informationsudveksling. Disse lande vil blive sortlistet og kan regne med økonomiske sanktioner fra EU's side.

Skattely er imidlertid ikke kun skjulesteder for private formuer, men bruges også af store multinationale virksomheder til at minimere skattebetalingerne. Selska-

berne vælger ofte det land som domicil, hvor skatten er lavest. Ved at sætte salgsprisen fra det lavt beskattede skattely til det højt beskattede land højt (transfer pricing) opnås, at størstedelen af indtjeningen beskattes i skattelyet. Ofte udvises der således underskud i de højt beskattede lande og overskud i skattelyet, og flere store selskaber er derfor blevet kritiseret for ikke at betale skat i lande, hvor de har en stor aktivitet.

EU-kommissionen vil derfor nu tvinge store selskaber til at stå offentligt frem med deres skattestrukturer. Firmaer med en omsætning på mere end 750 mio. EUR skal således hvert år offentliggøre, hvor meget de betaler i skat i de enkelte lande. Kravet omfatter 6.000 virksomheder, der er aktive i EU, herunder 80 danske (næsten alle C20-virksomhederne plus f. eks. Lego, Danfoss og Grundfos). For hvert land skal virksomhederne offentliggøre omsætning, overskud før skat, betalt og skyldig skat, egenkapital, reserver og aktiver. Dermed kommer det til at stå klart for offentligheden, hvis virksomheden unddrager sig beskatning i de lande, den er aktiv i.

SKAT's rammevilkår

Det er ikke EU's opgave at fange skattesnydere eller at afsløre virksomheder med tvivlsomme skattestrukturer, den opgave påhviler fortsat de nationale skattemyndigheder. EU's opgave er alene at sikre rammebetingelserne, så de nationale skattemyndigheder kan fremskaffe og anvende de nødvendige informationer. Så forudsætningen for, at EU's initiativer virker i praksis er, at de nationale skattemyndigheder har ressourcer til at bruge de informationer, de nu får adgang til. Det gælder naturligvis også de (udsultede) danske skattemyndigheder.

Danmark har talent

– lad os bruge det!

Ane Cortzen,
Anders Lund Madsen
og Ask Rostrup
styrer DI's debatter

Besøg Dansk Industri på Folkemødet

Årets tema er talent. Oplev skarpe debattører fra politik og erhvervsliv, og vær med til at diskutere, hvordan Danmarks talenter bedst kommer i spil.

I DI's Talentlab på havnen kan du teste dit eget talent og se hvilke virksomheder, der har behov for netop dig. Hvor god er du til at styre en robot? Er du mesteren til at samarbejde, eller er du den fødte opfinder?

TORS DAG DEN 16. JUNI

25 mia kr. på spil – fremtidens politikere har svarene.

Klostergaarden kl. 15.00 – 16.00

Danmarks bedste ungdomspolitikere slipper moderbindingerne til Christiansborg og laver konkrete udspil til, hvordan vi skaber vækst og balance i Danmark – og forbliver et talentfuldt samfund.

Forslagene står deres prøve, når vi følger op på de konkrete udspil

fredag den 17. juni kl. 17.30 – 18.30 i Klostergaarden.

Danmark skal vinde den digitale fremtid

Klostergaarden kl. 17.30 – 18.30

Digitalisering forandrer virksomheder, brancher og lande med lynets hast. Derfor er digitalisering blevet et afgørende konkurrenceparameter. Men hvorfor fylder digitalisering så lidt på den politiske dagsorden i Danmark? Hvordan gør vi Danmark til et digitalt fyrtårn?

FREDAG DEN 17. JUNI

Fremtidens iværksættertalenter

DI's telt på havnen kl. 11.30 – 12.00

Danmark har brug for innovative talenter, der kan sælge deres gode ideer. Men hvordan står det til? 50 skoleelever skal på tre timer få tre T-shirts til at stige i værdi. Mød Ida Auken, Brian Mikkelsen, EU's konkurrencekommissær Margrethe Vestager, den amerikanske ambassadør Rufus Gifford og ESAstronaut Andreas Mogensen. Når eleverne går på jagt efter den bedste idé.

Vinderen kåres i DI's telt på havnen kl. 14.30 – 15.15.

Danmark i EU – går vi forlæns eller baglæns?

Klostergaarden kl. 12.00 – 13.00

Danskerne stemte nej i december og sendte Danmark i kulissen af det retlige EU-samarbejde. Briterne stemmer måske snart nej til hele EU. Samtidig er Schengen-samarbejdet under pres. Hvad betyder alt det for Danmarks fremtid? Ønsker vi mest mulig indflydelse i EU, eller kan vi klare os alene?

Innovation Camp

DI's telt på havnen kl. 16.00 – 16.45

Oplev, hvordan landets skarpeste erhvervsskoleelever udvikler kreative løsninger, der kan skabe morgendagens produktionsarbejdspladser. Kom og hør, hvordan ideerne er blevet til virkelighed. Anders Lund Madsen leder slagets gang.

LØRDAG DEN 18. JUNI

Verdens bedste uddannelse eller verdens bedste SU?

Klostergaarden kl. 9.30 – 10.30

Det er talenterne på de danske virksomheder, der skal få de ideer, som Danmark skal leve af. Men år efter år skærer vi ned på vores uddannelser. På sigt vil danske dimittenter ikke kunne matche talenter fra andre lande. Skal vi spare på SU'en, så vi kan få bedre uddannelser?

Topskat eller toptalenter – optakt til skatteforhandlingerne

Klostergaarden kl. 12.00 – 13.00

Til efteråret samles partierne til skatteforhandlinger. Et af regeringens mål er at lette topskatten. Men hvordan bliver de enige med de andre? DI inviterer til optakt til forhandlingerne.

Maker's Space

DI's telt på havnen kl. 12.00 – 14.00

Kom og se, hvordan folkeskoleelever udfolder deres kreative talent, når de får omsat deres ideer til virkelighed. I samarbejde med Shane Brox udvikler eleverne nye produkter til deres drømmeværelse.

TWITTER

#DanskIndustri
@DanskIndustri

KONTAKTPERSON

Simone Dahl Abrahamsen
sida@di.dk
Tlf: 4223 5923

SE DETALJERET PROGRAM

di.dk/folkemodet

